

Naročnina za kraljevino

SHS

Mesečno 40 K. Letno 480 K.

Inozemstvo:

Mesečno 50 K. Letno 600 K.

Oglasni enostolna mm vrsta za enkrat 2 K, večkrat popust.

JUGOSLAVIA

Ministrski predsednik Pašić o luki Baroš

Beograd, 9. avg. (Izv.) Danes je bila se ministrskega sveta, na katerem se je razpravljalo o vprašanju baroše luke. Min. predsednik Pašić je poročal min. svetu o tem vprašanju ter o stališču posameznih strokovnjakov, ki so prilikom zadnje konference izrazili min. predsedniku Pašiću svoje mnenje v tem

Pecuh in Baranja za edinstvo naše države.

Pecuh, 9. avgusta. Med prebivalstvom v onih delih Baranje, ki ne bodo pripadli naši državi, vlada veliko razburjenje radi glasov o skrajnji evakuaciji, ki so se z veliko naglico razširili po vseh vased. Na zborovanju, ki se je v nedeljo vršilo v Mohaču in na katerem se je manifestiralo za varstvo države, se je ljudstvo hotelo upreti evakuaciji, tako da je položaj postal zelo resen, vendar pa je uspelo voditeljem pomiriti množico. V vased vlada veliko ogorčenje, podobno onemu za november l. 1918, ko je istotako pretila evakuacija. Kakor se sodi po vseh znakih, se bo prebivalstvo v množiču uprla evakuaciji.

Pecuh, 9. avgusta. V nedeljo se je vršilo v Mohaču veliko ljudsko

Potovanje kralj. nam. Ivana Hribarja.

Kamnik, 8. avgusta. Na slavnostnem obedu, katerega so se udeležili župan mesta Kamnik, zastopniki društva, uradov in duhovštine, je imel namestnik Ivan Hribar nagovor, v katerem je izrazil svoje veselje, nad našim ujedinjenjem in koncem svojega nadušenega govora napisl prvoroditelju jugoslovenske ideje kralju Petru. Na govor g. namestnika je v nadušenju odgovoril kamniški župan Karba. Tako po obedu se je odpeljal gospod namestnik iz Cerkelj v Kranj. Na potu ga je v Velesovem pozdravil posestnik Danič s kruhom in soljo, na Visokem pa podpuščal iz Šenčurja in načelnik Gajške zvezze. Na potu v Kranj so bile mnoge hiše okrašene z zastavami. Namestnik je dospel v Kranj ob tričetrti na deveto. Mesto je bilo okrašeno s cvetjem in zastavami. Pred lepo ozajšano mestno hišo so ga pričakovali občinski zastopniki, razna narodna društva in ženstvo v narodnih nošah, pevski zbor »Čitalnice«, požarna brama in mnogobrojno občinstvo. — Prva je nagovorila gospoda ministra gospodčica Rakovčeva v imenu kranjskega ženstva in mu poklonila krasen šopek. Nato se mu je predstavil in ga pozdravil v imenu uradništva okrajni glavar Žnidarič, nato pa je imel daljši pozdravni govor župan Pirc. Po nagovoru se je podal g. namestnik, spremiljan po gospodčinah v narodnih nošah med burnimi ovacijami na okroglovrstvo, kjer se je ob deveti uri pričel sprejem deputacij.

Seja vrhovnega sveta.

Pariz, 8. avgusta. Na današnji seji vrhovnega sveta je francoski izvedenec Laroche izrazil svoje mnenje, da se mora gorenješleziski industrijsko ozemlje razdeliti in po večini pripasti Poljski. Meja bi se v splošnem krila takozvano Sforzovo črto. Italijanski zastopnik je obrazložil posredovalno stališče. Seja je bila končana ob šestih.

Pariz, 8. avgusta. Vrhovni svet ni po zaslisanju izvajanj strokovnjakov sklenil ničesar končnoveljavnega v gorenješleziskem vprašanju. Delegati so se sporazumieli, da bodo v tem vprašanju odločili šele tedaj, ko bodo imeli na razpolago vse potrebne informative date. Vrhovni svet bo jutri zaslil člane medzvezniške komisije v Opolah, ki bodo poročali o sedanjem političnem položaju na plebiscitnem ozemlju. Začetkom seje je ministrski predsednik Briand v pozdravnem nagovoru z zadovoljstvom poudarjal navzočnost ameriškega zastopnika. To izjavo so udeleženci sprejeli s soglasnim odobravanjem.

Pariz, 8. avgusta. Izvedenec sir Cecil Hourst je v svojem govoru pri seji vrhovnega sveta, v katerem je pojasnil angleško stališče, poudarjal: Rezultati glasovanja kažejo, da se je za Poljsko izreklo 678 in za Nemčijo 844 občin. Za Poljsko je bilo oddanih 470.000 in za Nemčijo 707.000 glasov. Angleško naziranje je nastopilo: 1.) Podlago ureditve tega vprašanja naj tvori, kakor to želi Francija, glasovanje po občinah in naj se prizna vsaka občina oni državi, za katero je glasovala, ako se temu ne protivijo

važni razlogi. 2.) Izogibati se je enklavam, ker so nesmotrene in za oba dela nepravične. Gospodarske nedeljive občine morajo ostati skupaj. 3.) Potemtakem mora središče industrijskega ozemlja pripasti Nemčiji. Angleški izvedenec je francoskemu načrtu očital, da pri dodelitvi spornih ozemelj obrača razmerje glasov.

Pariz, 8. avgusta. Pri otvoritvi prve seje vrhovnega sveta je pozval ministrski predsednik Briand vse načrno k edinstvu, da se lahko rešijo vse resne in težavne naloge, ki se nudijo konferenci. Ako bo nadalje obvladoval duh sporazumnosti in solidarnosti, ki je označeval prejšnja pogajanja vrhovnega sveta, bo konferenca ugodno rešila svoj nalog. Min. predsednik Lloyd George je opomnil, da je problem Gornje Šlezije mogoče najtežje vprašanje, ki je bilo doslej stavljeno vrhovnemu svetu. Trdno je prepričan, da je možna rešitev, da se lotijo članov vrhovnega sveta dela s trdnim namenom, doseči sporazum. Min. predsednik Bonomi je poudarjal važnost sklepov, da katerega je treba priti, in njegov vpliv na svetovni mir.

London, 9. avg. Lloyd George je na današnji seji vrhovnega sveta v svojem govoru izjavil: Angleška vlada ne bi nikdar podpirala take ureditve, ki bi imela za posledice, da bi se nemško prebivalstvo izganzalo iz Nemčije. Predlagal je, da bi se strokovnjakom dale nove instrukcije. Rekel je dalje: Angleška bi vedno držala s Francijo, aki bi bila nepravično napadena. Narodi angleške države pa bi se ne pustili za-

plesti v vojno, ki bi nastala iz izrabe nadmoći v svrhu zatiranja ali izrabljivanja prava vuri triumfa po katerem koli zavezniku.

Pariz, 9. avg. Uradno se poroča: Vrhovni svet je danes prejel poročila generalov Le Ronda, De Martinisa in Haralda Stuarta, nakar je ministrski predsednik Lloyd George razvijal svoje nazore o gornje-šlezkem vprašanju. Vrhovni svet je pozval strokovnjaško komisijo, naj popoldne obnovi svoje delo.

Pariz, 9. avg. Na današnji dopolninski seji vrhovnega sveta je general La Roche poudarjal, da je potrebljeno poslati v Gornje Šlezije ojačanje za čete, da bi se zabramili nemiri ob razglasitvi odločitve vrhovnega sveta, ker prebivalstvo Gornje Šlezije ni razorenino in bi Poljaki ter Nemci v danem trenotku mogli razpolagati z nad 100.000 bojnik. Sir Harald Stuart je poudarjal, da ojačanje čet ni potrebno. Pritrdir je temu, da je prebivalstvo Gornje Šlezije še vedno oboroženo, vendar pa bi ostalo mirno, aki poljski elementi ne bi delali nemira. General De Martinis se je izrekel za hitro odločitev, po kateri naj bi se Poljski in Nemčiji prisodila ozemlja in zavezniške čete takoj umaknile. Lloyd George je v svojih izvajanjih prišel do zaključka, da naj se industrijski trikot prisodi Nemčiji, vendar pa kompromisi ni odklonil. Ministrski predsednik Briand bo odgovoril v popolninski seji.

Pariz, 9. avg. Predsednik strokovnjaške komisije Fromageot je imel danes dopolnne ekspose v seji vrhovnega sveta in je sporočil skele strokovnjakov. Po njegovem poročilu predpisuje versaillesko mirovna pogodba, da se mora glasovno ozemlje v Gornji Šleziji razdeliti med Poljsko in Nemčijo. Radi tega se ne more sklicevati na večino, ki jo je ena od obeh strank dosegla v plebiscitem ozemlju, da bi se na ta način Gornja Šlezija prisodila Nemčiji. Fromageot je nato dejal, da obstajata dve tezi, francoska in angleška. — La Roche je nato pojasnil francosko tezo, ki se opira na to, da se razdelijo posamezne občine med obe stranki na podlagi izida plebiscita. Po francoski sodbi se mora vsa premostovna kotlina priznati Poljski. La Roche je nato kritiziral angleški načrt v očitih, da hoče devet enajstih poljskih glasov prisoditi Nemčiji in le dve enajstini Poljski. — Komisija strokovnjakov je prišla do zaključka, da je med obema nasprotujoma si načrtoma treba najti sporazumno in pravilno rešitev.

Berlin, 9. avg. (Izv.) Lloyd George je v razgovoru o položaju izjavil, da upa, da bo dobra volja odstranila neporazumeljenja. Izvedeni so samo stavili svoje predloge, da je gornješlezjsko industrijsko ozemlje nedeljivo. Nadalje so naglašali potrebo prideliti vse to ozemlje Nemčiji. Poljaki bi dobili samo Ples in Rybnik.

NAŠ TRGOVINSKI KONZULAT V MILANU.

Beograd, 8. avgusta. Ministrstvo za trgovino in industrijo je določilo, da se v Milanu otvoriti trgovinski konzulat države Srbov, Hrvatov in Slovencev. Priprave za otvoritev se že vrše.

REŠITEV ALBANSKEGA VPRAŠANJA?

Beograd, 9. avgusta. Atenski list »Patris« poroča: Po vstopih iz Pariza in Londona se bo albansko vprašanje razpravljalo na konferenci zaveznikov, vendar pa s služebene strani ta vest še ni potrjena. Ako pride pri tej priliki do razprave, bo sta grška in jugoslovanska vlada skupno posredovali pri zaveznikih, da naj konferenca ne sklene nobenih rezolucij, dokler se ne zaslisa beograjska in grška vada.

MINISTRI NA DOPUSTU.

Beograd, 9. avgusta. Finančni minister dr. Kumanudi bo nadomeščeval za njihove odstotnosti ministra za šume in rude dr. Krizmana, ministra za trgovino in industrijo dr. Mehmeda Spaha in ministra za vero dr. Milivoja Jovanovića.

ZAROKA REGENTA ALEKSANDRA.

Beograd, 9. avg. »Politika« poroča, da je na zadnji seji ministrskega sveta ministrski predsednik Pašić na vprašanje nekega ministra o resničnosti vesti glede zaroke Nj. Vis. regenta izjavil, da o tem še ni nobenega uradnega poročila.

Bele garde in država.

Iz raznih krajev prihajajo poročila o izgredih, povzročenih od belih gard in jugoslovanskih fašistov.

Opozorili smo že na tem mestu, kakšno nevarnost in zlo pomenijo te garde za našo narodno in državno konsolidacijo. Že takrat smo opozorili merodajne kroge na najnaj nepristranske uporabe izjemnega zakona v zaščito države proti vsem, ki kalijo mir in red v državi. Kakor pa kaže razvoj dogodka, je bil naš opomin le klic v puščavi.

Če hočemo presoditi pravilno našo notranje politično situacijo, si moramo predvsem jasno odgovoriti na vprašanje, kaj da so hoteli komunistični teroristi s svojimi atentati pravzaprav doseči, kakšne cilje da zasledujejo. Odgovor ni težak. Komunisti in njih stranka se pokoravajo diktatu izvrševalnega odbora tretje internacionale in potom revolucije, uvesti svetovno diktaturo proletariata in izvesti prevrat današnjega družabnega reda. Cilj naše komunistične stranke je torej revolucionarno vsiljenje novega družabnega reda in doseganje tega cilja je po komunistični ideologiji dovoljeno vsako sredstvo.

Kdor dela revolucijo, ta bo hotel vstvarjati predvsem nered, ki bi revolucijo omogočil. In atentat na regenta in na Draškoviča in vse atentati, ki so se pripravljali in se morda še pripravljajo, imajo v komunistični taktiki edino le pomen, ustvarjati nered in kaos v naši državi. V razdrapanih notranje političnih razmerah, v neurejenih pravnih odnosih se lahko seje seme preverata in revolucije. V zoranem zemlji bi dobro uspevala boljševiška misel.

Proti tej taktiki boljševiških voditeljev je edina taktika, ki lahko vse komunistične napore stre, taktika popolne enakopravnosti in reda. Vsi državljanji morajo biti pred zakonom enakopravni in zakon mora ščititi pred vsako krivico vsakega državljanega brez ozira na plemensko ali strankarsko pripadnost. Le tako namreč je mogoče zagotoviti državi notranji mir, ki pomeni sam na sebi smrtni udarec za vsa komunistična stremljenja. Vse pa, kar ustvarja nered v državi, pomeni le nadaljevanje komunističnega delovanja in glajenje poti k nihovim ciljem.

Na to danes ponovno opozarjam naše vodilne državne. Če se bo zakon, ki je namenjen za boj proti terorju, proti temu res pravilno uporabil in ščitil red in mir v državi, potem je komunizem pri nas strit. Če pa bo zakon mesto zasledoval, ščitil samovoljno postopanje strankarskih šovinistov in jih podpiral pri njihovih ekscesih, potem bo služil novi zakon ne v zaščito, pač pa v propast države.

Beli teror gladi le pot rdečemu.

MINISTRSKI SVET.

Beograd, 8. avgusta. (ZNU).

Včeraj je bila v poslopu konstituante ministrska seja, na kateri se je dovolil izvod ječmena, izvod ostale

krme pa še ni dovoljen. Izmed kreditov, ki so bili predloženi kabinetu v odobrenju, je bil odobren kredit podlgrad milijon dinarjev za čiščenje in zavarovanje zimskih pristanišč v Pančevu in Mješaniji. Nadalje so bili odobreni nekateri krediti vojnemu ministrstvu. Pri razpravljanju o notranjih razmerah države je referiral notranji minister Pribičevič o preiskavi radi atentata na regenta in ministra Draškoviča. Nato se je gorvorilo o raznih tekočih vprašanjih. Pri tej priliki je bil odobren in podpisani ukaz o upokojenju načelnika ministrstva za agrarno reformo Raverterja. Za načelnika splošnega oddelka ministrstva za agrarno reformo je imenovan načelnik ministrstva za promet Levac, za novega načelnika oddelka za kolonizacijo v ministrstvu za agrarno reformo pa je imenovan tajnik obrtniške zbornice Mirko Stojadinovič. Seja je trajala do 20.

VLADA NE BO ODGOVORILA NA INTERPELACIJE BIVŠIH KOMUNISTIČNIH POSLANCEV.

Beograd, 8. avgusta. Ker so bili

komunistični mandati na osmem rednem sestanku narodne skupščine dne 4. avgusta razveljavljeni, je poslalo predsedništvo narodne skupščine vsem ministrstvom dopis, naj ministrstvo ne odgovarja več na interpelacije komunističnih poslancev, ker so njihovi mandati razveljavljeni.

ZA ODPUST KOMUNISTIČNIH DRŽURADNIKOV.

Beograd, 9. avgusta. Na podlagi

novega zakona o redu in radu je minister za notranje stvari naročil vsem državnim oblastem, naj takoj odpuste iz službe vse one uradnike, ki so imeli ali ki še imajo kake zveze s komunistično stranko.

ČEŠKOSLOVAŠKI NARODNI SOCIJALISTI STOPIJO V VLADO.

Praga, 9. avg. (Izv.) Izvrševalni odbor zaupnikov češke narodne socijalistične stranke ima 15. t. m. odločilno sejo o vstopu v parlamentarno vlado.

KUGA V VARŠAVI.

Berlin, 9. avgusta. »East Europe« javlja iz Varšave, da se je na

vzvici najstrožjim odredbam zanesla češka kuga v Varšavi. V obmежnih okrajih imajo že osem slučajev kuge. + Povračilo neumestno plačane surtakse. Z odlokom z dne 24. junija tega leta je bilo ukinjeno plačevanje 50 odstotne surtakse za uvozne nemške blago. Surtaksa, vplačana 24. junija ali pozneje, se uvoznikom, glasom predloga trgovske v obrtniške zbornice povrne na direkciji finančne v Beogradu. Pismene prošnje, kolektivne s 7 dinarji je treba opremiti z deklaracijami carinskega urada, kjer je bila taxa plačana. Gledo povračila odloča carinarnica.

Uredništvo:
Wolfova

Zoper komuniste.

Zgodilo se je, da česar je moralno priti in kar je bilo neizogibno: prišlo je do boja med državo in med negacijo države, med dvema oblikama človeštva, med dvema silama, kajih moč je popolnoma nepregledna. Izvršil se je z luhkoto in takorekoč z dramatično precinjostjo v korist starega reda. Komunizem se je osmešil in to najhuje za strujo, ki hoče predvsem imponirati s svojo silo in neprestano grozi z močjo. Ubil ga ni pritisk države, utonil je v lastni slabosti. V tem boju ni pokazal prav nobene poteze, ki bi ga zamogla delati simpatičnega ali mu vsaj zagotoviti spomin v zgodovini. Prvo, kar je pokazal, je velikanska bojaljivost. Vsi, ki so nastopali, so se izkazali kot velike bojaljivce. Vsi, ki so bili klicani na odgovor radi atentatov, so se izkazali kot tako slabe značaje. Nekoliko je tajil, potem pa priznal, skušal izgovarjati se in valiti krivo na druge, ter izdajati tovarise, kakor na slab stvari zasaden otrok. Se bolj mizerno so se držali poslanci. Najpreje kukavno izgovarjanje in metanje vse krivde na neke neznanne anarhiste, dolgovezno klepetanje o nedolžnosti svojega programa, slednjič pa ta beg vsakega pred vsakim, vsakod se je hotel predstavljati kot neizkušena devica, ki je satno vsled nepoznanja našega gršnega sveta prišla v slabo družbo — takšno obnašanje je za naš komunizem povzročilo hujši poraz, kakor pa postopanje vlade. To niso nikaki idejni junaki, pripravljeni, da trpe mučenstvo za svoje ideje, ki v trenutku nevarnosti zatajujejo svoje tovarise, svoje ideje in same sebe. To niso junaki, ki bi bili zamogli pripeljati človeštvu novo dobo! Kako drugače so se obnašali naši narodni junaki in mučeniki med svetovno vojno!

Ta napaka je prva, ki se vsiljuje Slovence, ko opazuje tā boj.

O stvari sami se nam stavi takoj vprašanje: ali je država imela pravico do korakov, katere je storila, ali ne? Priznam, da sem nasel mnogo ljudi, ki so dvomili, da li je država opravljena do vseh onih sredstev, katerih se je poslužila. Nikdo in tudi nobeden komunist ne oporeka, da ima država pravico, da se brani. Toda — ugovarjajo — da s svojo samoobrambo ne sme delati krivice drugim. Da govorim precizno, ne sine na primer uničiti mandate poslancem, o katerih ni dokazano, da so bili v kakšni zvezi z atentatom. Jaz priznam čisto rad, da nikakor ne verujem, da bi bili vsi komunistični poslanci ali vsaj znaten broj od njih udeležen pri terorističnih dejanjih. To je tudi čisto nemogoče, kajti takih činov ne izvršujejo voditelji, nego zelo podrejeni organi in za atentat sme vedeti samo zelo majhno število oseb. Pri organiziranem atentatu se redoma ne more z nobeno sodno obravnavo priti do izvora. Nikdar ne vidis roke, ki je pritisnila za gumb. Ako se giblje naša debata o tej smeri, bomo morali priznati, da so nedolžni vsi, katerim se ne more dokazati udeležba pri atentatu. Toda debata se ne sme gibati v tej smeri. Atentat je sam na sebi grozna stvar. Pomislimo, kako strašne posledice bi bile, ako bi Stejčeva bomba slučajno ne bila zaleda v brzjavno žico. Toda navsezadnj je atentat vendarle samo simptom in atentator sam je čisto nedolžna žrtev ali vsaj ne glavni krivec.

Tukaj gre za boj dveh svetov in dveh sil, gre za kulturo, ki se je ustvarila z razvojem tisočletij, gre za državo, katero nam je dala svetovna vojna na podlagi neizrečenih žrtev, gre za vse politične, socijalne in narodne pravice na eni strani — za uničenje vsega na drugi. Država ima pravico, da se brani, torej se sme braniti.

Naš komunizem je del takozvane tretje internacionale, podrejen ruskemu boljševizmu pod diktaturom Ljennina in Trockega. Boljševizem ne priznava države, ne priznava družabnega reda, ne priznava tudi našega pravnega stanja. Neologično je, da se sklicuje na neko pravno stanje, kadar misli, da je njemu v prid, katerega pa sam ne priznava. S pristopom k tretji internacionali so se komunisti zavezali, da se bodo borili zoper državo z vsemi pravnimi in nepravnimi sredstvi. Pravzaprav ni bilo tega niti treba omeniti, ker za boljševizem ne obstaja razloček med pravnimi in nepravnimi sredstvi, ker on sploh ne priznava nikake legalnosti. Cela stranka je torej ilegalna, ker se je sama postavila na tako stališče. Atentat je samo eden izmed načinov tega boja.

Ruski boljševiki so desetletja izvrsili atentate in v tem oziru dosegli neke vrste svetovni rekord. Znano je ime zloglasnega juda Azefa, voditelja bojne organizacije za prirejanje atentatov, ki je ubil ministarskega predsednika Pleheja, velikega kneza Sergeja in toliko drugih. Kako hoče stranka, ki na priznava države in pravnega stanja, boriti se zoper to družbo, ki

je po njenem naziranju samo organizirano nasilje, — ali potom društvo in shodov, ali potom organizirane revolucije, ali potom posameznih atentatov — to je njen notačna zadeva, ki nas ne briga veliko. Ona se bo poslužila tistega sredstva, ki se ji zdi v danih razmerah najbolj uspešno, država ima pa zoper pravico, da se bori zoper njo s sredstvi, ki se nji zde primerna: na Nemškem s topovi, na Laškem s fašisti, v Ameriki in v Švici z ječo. Za državo bi bilo neologično, ako bi ljudi, ki so se postavili izven zakona smatrali kot po zakonu enakopravne državljane, za komuniste je pa tudi neologično, ako enkrat negirajo zakone in državo, ter se postavljajo na izvenpostavno stališče, drugič pa zahtevajo postavno zaščito države.

Vprašanje torej ni, ako je ta ali oni komunist udeležen pri tem ali onem atentatu, nego ako je pristaš tretje — boljševiske internacionale. Res, da se zoper idejo ni mogoče boriti s policijskimi sredstvi, toda tukaj ni boj zoper idejo, nego zoper organizacijo — fizično silo. Komunizem je ideja in ta ideja bo živila dalje, tudi ko pade boljševizem. Komunist sem tudi jaz in več drugih mislim, da ako bi bilo treba trpeti za to idejo, bi znal z večjo dostojnostjo, kot naši boljševiki. Ideal komunizma je mogoče dosegči samo z najširšim razvojem združništva, a kar ni mogoče organizirati po zadruži, naj se podržavi ali poobčini. Vzporedno s tem mora pa tudi ti primerne vzgoja naroda, kajti človek brez zadostne srčne in umstvene kulture ni možen, da se povzrne do visokega komunističnega idealizma. Ruski narod stoji pa kulturno in moralno tako nizko, da je pri njem nemogoč vsak komunističen idealizem. Kolikor hitreje se iztrevi boljševizem, ki ima svoje korenine ravno v pomanjkanju socijalnega pojmovanja in čustvovanja, toliko hitreje pojedemo nasproti socijalizmu in komunizmu.

Današnja država sicer ni naš ideal, vendar ji ne moremo odrekati prava, da se bori zoper one, ki so ji napovedali boj in da naredi izjemne zakone za one, ki so se postavili izven zakona. Neologično je bilo samo, da tega ni storila že preje, vsaj že takrat, ko so se naši komunisti podvrgli Ljenninu in Trockemu in sprejeli njegovih 2) točk. Kdor proglaši, da se bo boril do uničenja nasprotnika brez ozira na vojno pravo in to izvršuje, ne more zahtevati, da bi se proti njemu postopalo po vojnem pravu. Komunisti torej logično ne morejo zahtevati, da se proti njim postopa drugače, kakor postopa Trockij z nekomunisti. Kako pa hoče v drugih slučajih postopati država, je stvar države, do katere nimajo boljševiki nobene pravice. P. L.

Sporazum.

Praga, 7. avgusta 1921.

Vročina je zvalila jajce, kljub temu, da je bilo obdan s skoro neprodorno lupino: parlamentarizacija vlade.

Parlament je končal svoj delovni program, kljub temu, da so se parkrat pojavile krize, ki so grozile onemogočiti vsako nadaljevanje skupščinskega dela. Posebno pasivno resistanca lidovcev je bila kritična. Lidovcem na Slovaškem je vlada obljubila 3 konfesione gimnazije, pozneje pa o teh obljubah ni hotela ničesar slišati in lidovci so stopili v pasivno rezistenco. Sedaj je pa vse poravnano in poslanci odhajajo na počitnice, in se sredi septembra snidejo že pod parlamentarno vlado, ki ji bo stal na čelu Švehla. V kabinetu bodo tudi lidovci, kar pomenja, da politika bodoče vlade ne bo politika Svobodne Misli, s čimer ne rečem, da je bila dosedaj takšna. Nasprotno: dejstvo, da je vlada obljubila klerikalcem na Slovaškem 3 konfesione gimnazije, dokazuje, da je vlada lojalna napram katoličkom.

Bodoči kabinet tedaj bo vsestranski, zastopane bodo v njem vse češke stranke, razen komunistov. Da stope v vlado tudi Kramarovska stranka, to pomenja, da tudi bodoča vlada ne bo razredna, temveč socijalno vsestransko pravčna. Vsak je nekoliko popustil, oz. boljše: o popustljivosti ni govor, zmagala je uvidevnost.

In tako je ostal cel samo en trd oreh, to so Nemci, ki zadnji čas precej neparlamentarno nastopajo, samo, da bi se priskupili svojim šovinističnim sonarodnjakom na severu države. Toda dejstvo, da so nemški soc. demokrati deloma omogočali oz. da niso ovirali parlamentarnega dela, to dejstvo daje upanje, da pride tudi glede Nemcov končno do sodelovanja.

Po celi državi se organizira na Masarykov poziv ruskia pomočna akcija. Masarykov poziv vsebuje program s kratkimi lapidarnimi besedami cel program, ne samo za Češko, temveč za celo Evropo in dejal bi za vse

države. Dotični poziv se glasi, nasloven na dr. Beneša:

Gospod minister! Pravkar sem bral poziv Gorkega o pomoči gladujoči Rusiji. Ne razumem dobro Gorkjevih rekriminacij, gotovo niso na mestu, toda njegovo razburjenje se more razumeti. Upam, da njegove pritožbe ne bodo akciji škodovale. Rad bi po svojih močeh pomagal, toda privatna akcija bi ne imela uspeha in bila bi nemogoča. Razlila bi se v drobno filantropijo. Tu je potreba organizacija v velikem slogu, in to je mogoče le, če se zavzamejo za stvar vse evropske države in tudi Rusi in prevzamejo nase odgovornost.

Kar se tiče medikamentov, je stvar lažja, toda preskrbeti kruha, pomenja v danem položaju, da je treba čim hitreje napraviti splošni aprovizačni načrt.

Ne gre le za Rusijo, tudi evropske države potrebujeta kruha, v listih beremo, da je tu in tam slaba žetev. Gre na nakup, t. j. za denar. Treba je tedaj primerne finančne akcije, in gre za razdelitev nakupljenega kruha, bodisi moke, bodisi žita. Razdelitev mora biti socijalno pravična; v stvari sami je to komunistični problem,

blem železnic in parnikov po rekah in morju. Ruska vlada mora omogočiti organizacijo prometa v Rusijo in poskrbeti za razdelitev domačega žita. K temu mora priti distribucija žita iz Evrope in Amerike — ravno zato gre za komunikačni in finančni problem.

Pri tej veliki akciji pa ne smemo pozabiti na številne ruske državljane,

ki žive med nami v Evropi in ki jih že podpiramo. Ravnokar smo začeli zopet novo akcijo za podporo ruskih učenjakov.

Tudi v tem smo poslušali poziv Gorkega.

Prosim Vas, da pozovete naše poslanike, da bi pogledali, kaj se na Gorkega poziv Gerhardu Hauptmanu in Anatolu Franceju drugod podvzema. Obenem predložite stvar v ministrstvu za prehrano in strokovnjakom. Po vsem tem bo treba medna rodnega aprovizačnega odbora.

T. G. Masaryk.

Na ta poziv se je začela cela država gibati. Vse je kakor na mravljišču.

Nauk o humaniteti nima zamenjava na Češkem od nekdaj že svoje najgorečnejše propagatorje.

sane tisočake davno potem, ko smo imeli že nove novčanice. Naj ima platičilo za svojo nedolžnot. Ali ji bodo tisočaki zamenjani?

Lahko bi navdel še bolj kričec slučaj, v katerem gre za veliko število tisočakov. Spravim ga v javnost, ko bo stvar definitivno končana.

Iz teh vrstic imamo malo sličico, kako se pri nas rešuje valutno vprašanje. Kako vplivajo take razmere na ljudstvo? Ni treba dalje govoriti o tem: k splošni nezadovoljnosti v vsem kronske ozemlju so dopresni svoj obutlus reševalci našega valutnega problema!

III.

Člankar v »Jugoslaviji« je prišel do popolnoma pravilnega in žal resničnega zaključka, da se zamenja 1 : 5. ni obnesla in da je padla valuta obenem s krono tudi dinarja. Ali bolje: Zaradi nasilne devalvacije dinarja, v katerem tiči pet naših poštenih krov, je toliko groznejše padla vrednost krome.

Devalvacija dinarja se je sistematički gojila iz središča države, iz Beogradu. Glavno mesto v državi povsod vpliva na vse cene in tudi na vrednost domače valute. Dokler so po odhodu Avstrijev v Beogradu še računali na krome, so bile razmere na domačem trgu znosljive. V Beogradu so bile cene res nekoliko višje nego v Ljubljani, aii tamošnja draginja je bila kloktolikko utemeljena v posebnem položaju Beograda, v prometnih težavah itd.

Ali kakor hitro so začeli zopet računati v dinarijih, je imelo vse ljudstvo takoj pred očmi predvojno kupno silo dinarja, — nekotje je računalo, da je bil dinar vreden le 95 vinjarjev in je vse svoje pridelke in izdelke, vse svoje osebne zahtevke računalo tako visoko in čedalje višje, da je postajalo razmerje med kronske in dinarske ozemljem čedalje večja. In tako smo iskali, da smo plačevali v Beogradu za isto reč toliko din., kolikor v Ljubljani krom.

Pričela je zelo nezdrava kupčija med kronske in dinarske ozemljem. Srbijanci so pridno kupovali v naših krajih v kronah in prodajali doma v dinarijih; pogosto so veljali več dinarjev nego so plačali krom. Tako smo na primer čitali v »Slov. Narodu« dopis iz Beograda, da je kupil beograjski trgovec čevljje »Peko« po 160 K., a v izložbi so bile za nje že drugi dan cene — 180 dinarjev. Mnogi naši trgovci so bili doma obsojeni kot večniki in navajalci cen, češ, da so Srbijanci predrago računali, ali nikdar nismo čitali, da je bil obsojen tak Srbijanc, ki je prejel za isto blago več dinarjev nego je plačal v Sloveniji krom. »Neka zaradi« je veljalo geslo v Beogradu.

Beograd je postal najdražje mesto v srednjem Evropi. Dinar je pa sploh najmanjši novec, ki sploh še kaj šteje. To je pač — edinica, kakor frank v Švici ali Franciji, lira v Italiji, dolar v Ameriki. Berač na ulici zbirala dinarje, natakar se ti za en sam dinar niti ne zabilo; čistilci čevljev morajo dati najmanj dva dinarja, in če ti je postopoma pokazal pot okoli oglja, računa 5 dinarjev, voz od kolodvora za 5 minut vožnje zo do 50 dinarjev, nosač za deset minut 15 do 20 dinarjev; soba v hotelu 40 do 60 dinarjev. Kavarna v B. je najdražja v Evropi. — Ako si se začudil tej draginji, si dobil za odgovor: kaj pa je to, en dinar, kaj kupim zanj!

Bivši fin. min. Veljković je dal hotel »Srbski kralj« v najem in dobil — 250.000 din. na leto. Ali je to poslopij sploh toliko stalo? Vrednote v Beogradu s strahovito pridobile. Male hišice na Teraziji, ki ni stala 30.000 dinarjev, je danes vredna nad 2 milijona dinarjev. Vsi ženska, ki oddaja v najpotrebenjše oprave, je postala pretenčna milijonarka. Ali kaj vse to, saj dinar ni nič vreden, kaj pa kupim za dinar, je navaden odgovor. In tako se ondi malovažno pljuje na en dinar — ali nikdo ne pomici, da obenem pljuje na naših pet krom.

Pri vsem tem je začela še vlada s svojimi odredbami. Vse poštnje, brzjavne, telefonske pristojbine so se v celih državah uvelde v dinarijih, enako vse carine, davščine — plače itd. v takih meri, kakor da naš dinar v resnici ni dosti vreden. Naše poštnje pristojbine so strašne. Pismo iz Avstrije v Jugoslavijo stane še danes 5 a. k. priporočeno 7 a. k., narobe pa 1 in 2 din. ali 20 in 40 a. k. Zdaj, ko mora Avstrija te pristojbine nekojko povišati, imajo skor revolucijo v vseh industrijskih in trgovskih krogih.

Ako je torej dinar doma tako malo vreden, kako hočemo, da ga bodo više cenili v tujini? Kupna sila dinarja doma je postala zaradi zelo majhna — in od tod vsa naša draginja, od tod naša mizerija.

(Dalje prihodnje.)

Gospodarstvo.

Valuta — draginja.

Iz tega nastaja vprašanje: Ali je Jugoslavija pravna država ali pa država pestre pravice in nasilstva? In tako ravnanje ni drugo nego pristno nasilstvo, ki nas diskredituje po vsem svetu. Diskreditovani pa smo zelo, dasi vlada o našem nacionalnem bogastvu in torej o kreditu za bodočnost najboljše mnenje.

Naši državljani v Avstriji so prijavili okoli 8 milj. krom. Te vse čakajo na zameno. Med temi je večina takih, ki so jih poslale državne blagajne in je dobila lepo nazaj svoje tri zigo-

Michel Zevaco:

"NOSTRADAMUS."

»Enajst poikusov v teku prejšnjih stoletij?« je mrmral mladi mož. »Mojih poikusov... Tedaj sem živel že v prejšnjih stoletjih?... Jaz!... Sfinga!... Kdo je Sfinga, ki naj prodrem v njeno nedrije?... Kdo in kje je Uganka, ki mi razodene skrivnost vseh skrivnosti, ako bo moja volja močnejša od njene?... S katere točke naše zemlje naj se napotim ujeno srce?... Ko mi udari zadnja ura Štirlindvajsetega leta, moram stati pred Sfingo... Potem takem imam še tri mesece časa, da si razložim očetovo voljo in se napotim v notranjost zemlje — — —

Mesec dni je trajala borba njegovega duha, ki je napenjal vse svoje sile, da bi razvozal dozdevno nerazrešljivo uganko. Nostradamus je stal po cele noči ob očetovem grobu in je sedel po cele dni zaprt v laboratoriju starega učenjaka. Toda nekoga dne — prvič, odkar je bil zvedel vest o Marijinji smrti! — je posijal žarek radosti v to krvavečo dušo. Nostradamu se je zazdelo, da je ugenil!

Izgubil ni niti minute. Se tisti dan se je založil z zlatom in se odpravil na pot. Do Marselja je jahal, tam pa je najel urno napolitansko jadrnico za dvomesečno pot. Ko je ladja razpela bela jadra in se spustila po gladini malki galebu, visečemu med slinjem neba in modrino valov, je kapetan pristopil k Nostradamu in ga je vprašal, držeč svojo friglijsko čepico v roki:

»Kam naj popeljem vaše blagorodje?«

»V Egipt!« je odgovoril Nostradamus.

V.

V srcu Skrivnosti.

Po žarečem pesku egiptovske puščave je stopal tuj človek. Hodil je utemeljeno, s čilimi in trdimi koraki, kakor bi že s samo hojo izzival nekoga, ki bi šel proti njemu na boj...

Ta potnik v peščeni puščavi ni v duhu obujal na veke obnemelih mest, niti ne mrličev, ki so dotrohnevali pod zemljo. Njegov pogled, njegov plameneči obraz, njegov krepki, brezobzirni korak, vse njegovo bitje je stremelo k eni sami točki, hrepeneto k nečemu ogromnemu in pošastnemu, ki je dvigalo na obzorju svojo fantastično siluetu v bledo nebo.

Tisto nekaj je bila Sfinga.

In človek, ki je korakal proti Sfingi, je bil Nostradamus.

Solnce, ki se je dodelj kopalo v neznosnem morju bele pripeke, se je išlo spuščati k zatonu. Njegov zadnji pogled na zemljo je bil poln nemih pretenj. In v tem zahajanju solnca se je risala Sfinga v mogočnih črnih in rdečih barvah. Nostradamus je strmel vanjo in njegovih oči ni slepila zarja, ki je obdajala orjaško glavo kamenite uganke — glavo ženske na bikovem telesu z levjimi šapami in orlovske krili.

Solnce je zašlo; malone hipoma je padla nagla južna noč. Nebo, na višku še sinje, se je pobarvalo nad obzorjem z velikimi zelenimi toni; nekaj ozvezdij je pokrilo firmament s čudno pravilnostjo svojih skupin.

Nostradamus je dvignil oči k nebesnim lučim; toda ni se ustavljal, naideval je svoj trdni, bojeviti korak proti granitni planoti, na kateri se dviga velika piramida.

Velika piramida! Grob starodavne, kdaj se mrtve civilizacije! Zavjetje magiške, še danes nerazvozlane globini, hodniki, labirinti, sobani in grobovi, zgrajenimi iz granita in vkljescanimi granit, ohranjenimi še danes, po šestih tisočletjih!

Pred veliko piramido je kraj, kjer si dviga gizeška Sfinga. Ždeča pošast se je smehtala s stisnjennimi ustnicami in gledala s kamenitimi očmi bližanje človeka, ki je prihajal v svetlobi zvezd, ob vzvišenem molku in mogočni tihoti puščave.

Nostradamus je dospel do Sfinge nekoliko pred poledajo. Z željnim pogledom je premeril orijakinjo in zapalil med njenimi sprednjimi nogami majhna bronasta vrata, ki so danes že skrita pod peškom. Orjaške šape so se zdele, kakor bi branile ljudem pristop do teh vrat. A čemu? Tudi tako se jih ni upala dotekniti nobena izmed karavan, ki so počivale v znožju piramid. Roparji, ki so se klatili tod in plenili potnike, so s svetim strahom prizanašali skrivnostnemu vhodu. Med pastirskimi plemenji je živila govorica, da so v starini časih sodobniki Izide in kesnje Platona in Krista poznali tajnost, ki je oklepala bronasta vrata. No, zdaj je bila skrivnost že mnogo stoljetij pozabljena. Kam so držala vrata? Nihče ni vedel povedit...

Bila so vhod do Skrivnosti same. Nostradamus je zamrmljal:

»Še par minut, in moje štirlindvajseto leto bo dopolnjeno. Tu stojim zdaj pred Sfingo. In to je vhod, ki me povede v njeno srce. Tod moram pristopiti k Uganki ter premagati njeni voljo s svojo voljo. Oh, oče, vsemu

svetu sem se odrekel, da morem pokorno izpolniti ukaz, ki si mi ga ostavljal na smrtno uro. Maščevanje, vodi me! Oče, ti zdaj veš, kaj sem pretrpel in kako strašno prisego sem storil; ti veš, da je ne morem držati, ako ne bom razpolagal z vso mogočnostjo, vsem bogastvom in vsem znanjem tega sveta... Oče, evo me pred vrat Skrivnosti. Kaj naj storim?...«

Nekaj časa je stal v vrtoglavu sanjariju, sam sredi puščave v tej skrivnostni url; vsa neizmernost sveta je ležala za njim, pred njim pa se je dvigala Sfinga... In zdaj se je odločil. Stopil je k vratom in trikrat udaril po njih s pestjo, dvakrat naglo zaporedoma, tretič po nekolikem presledku. Takšen je bil magiški način trkanja, ki so ga prevzeli kesneje prostozidarji.

Tisti hip so se vrata odprla.

Nostradamus je čutil, da trepeče do dna duše; toda nikaka sled razburjenja se mu ni poznala na obrazu. Vstopil je brez naglice, brez vidne bojazni. Jedva je prestopil prag, že so se zaprla bronasta vrata z gromovitim treskom. Costa tema je zagrnila Nostradamama; v naslednjem hipu ga je obdala blešeča luč. Pogledal je okrog sebe in je videl, da stoji v ogromnem dvorani; krogokrog ob stenah so bili razvrščeni v umerjenih razdaljah sarkofagi iz gladkega kamna.

Nostradamus je naglo prešel te rakve: dvanajst jih je bilo. Nobenega izhoda ni bilo videti iz te dvorane, vkljescane v živo skalo. Vendar je krenil naprej: in ko je dospel v sredo grobnice, je videl, kako se pokrov na enem izmed sarkofagov počasi dviga, in baš tako ostalih enajst pokrovov, kakor bi jih vzdigovala nevidna sila. Ko so se rakve odprle, je vstala iz slerne po ena postava — človek ali prikazen, kdo je znal?...

Luč je ugasnila. In zdaj jo je nadomestila druga luč, sestavljajoča se iz dečil in zelenih žarkov; nagli bliksi so igrali po gubah rjuh, v katere se je zavijala dvanajstorkica prikazni. Nostradamus je čutil, kako mu stopa izpod kože mrzel znoj ter mu curlja po obrazu. Toda ostal je trd in neomajen kakor kamenita Sfinga nad njim. Dvanajstorkica prikazni pa se je približala od vseh strani dvorane in sklenila okoli njega svoj krog.

»Nostradamus,« je izpregovorila ena izmed njih, »dvanajst v dvanajstih stoletjih se vračaš med nas. Ali boš imel zdaj tisto silo duše, kate-

re ti je manjkalo v prvih enajstih vekih?«

Nostradamov glas ni vzdružel, ko je odgovoril:

»Upam. A preden se spustim v pogovor z vami, hočem, da mi nekaj razložite.«

»Govori!« je velel skrivnostni so-besednik.

»Ti praviš, da sem tu že dvanajsti v teku dvanajstih vekov. Tedaj sem živel dvanajsto let?«

»Noč minulih dob ti zagrinja duha. Tvoj spomin odseva le slike dogodkov, ki so se zgodili od twojega zadnjega vtelešenja. Poslušaj me. Nostradamus. Znaj hoteti in ne opešaj na poti k tvojemu cilju. Ako uspeš, ti bo sedmorica genijev Rožnega Križa varuhov posvečenega klijuča, ki zaklepje preteklost in odklepje bo- dočnost, ovčnala celo s krono vladarjev ki vladajo čas. Si li pripravljen?«

»Pripravljen sem!« je odgovoril Nostradamus. »Samo še nekaj naj vprašam. Ali ste me pričakovali?«

»Bil si tu, pred sto leti, točno ta dan in točno to uro. In ker takrat nisi razumel, da je Znanost Volje podlagata vsakater modrosti in vir vsakater oblasti, smo te poslali nazaj na zemljo. A zdaj pojdi z nami...«

(Dalej prih.)

Sokolska loterija v Novem mestu.**Glavni dobitek 60.000 K.**

Srečka 1 dinar.

Zrebanje nepreklicno 20. avg. 1921

Proda se:**TAMBURAŠKI INSTRUMENTI**

za kompletен zbor se ponenti prodajo. So vsi v dobrem stanju. Ponudbe pod »Biser« na upravo lista. 1655

MAJHNA HIŠA Z VRTOM

v Sp. Šiški, v bližini drž. kol. Požive se v upravi lista. 1654

DRAŽBA.

Dne 14. avgusta ob 2. u. pop. bode iz proste roke na javni dražbi prodala v Kozarji štev. 59 hišo z gospodarskim poslopjem ter travnik in njiva, ki meri 4 jaha in pol 2 krate, 2 telici, 3 prešči, seno, slama, voz slamoreznic ter sploh ves blini in gospodarski inventar. 1641

LETNJI ENOTNI METROPNA HUŠA

z verando in lepim vrtom. Kupcu stanovanje na razpolago. Naslov v upravi lista. 1646

12 ŽAG ZA POLNOJARMNIK

oddam po nizki cen. I. Slanovic, kličavčar. Selenburgova ulica št. 6. 1595

TRITLIČNA HIŠA

z gostilniškim prostorji in takojšnjim stanovanjem. Požive se Rožna dolina gost. Čeh. 1643

NOVO FOHIŠTVO

za eno sobo se po primerni ceni proda. Požive se hotel »Južni kolodvor« od 5. do 8. ure popoldne.

Kupi se:**1 ELEKTROMOTOR, 300 VOLT
NAPETOSTI**

1/4 PS, z 1200 obrati na minuto, z pogonskim opornim, se takoj kupi. Cenjene ponudbe prisim na upravnštvo lista. 1613

PISALNA MIZA AMER. SISTEMA kakor tudi navadna pis. miza. Ponudbe pod »Mizo«, na upr. lista. 1656

**NOVO PODJETJE ROŽENIH
IZDELKOV**

kupi vsako množino rogov. Kopač in drug. Zg. Šiška pri Ljubljani. 1653

**POSESTVO V OKOLICI CELJA,
MARIBORA IN PTUJA** oddaljeno največ pol ure od mesta, in da se lahko redi do štiri glav živlne, in hiša prostore. Naslov Josip Sovdat, na postaji, Novomesto Dolensko. 1652

Službe:**POSLOVODKINJE IN PRODA-JALKE**

za trgovine (podružnice) z mešanim blagom, popolnoma izurjene moći, z večletno praksijo, katere imajo veselje za na deželo in znajo tudi same kuhati. se izdelo. Franc Dolenc. Kranj. 1651

TRGOVSKI POMOČNIK

priden in znesljiv se takoj sprejme kot prva moč. Naslov v upravi »Jugoslavija« v Ptaju. Prešernova ulica. 1650

ENERGICEN EKONOM

absolvent gospodarske šole v Mariboru z 2 letno praksjo želi vstopiti takoj v primerno službo. Ponudbe na upravo lista pod »samostolna moč.« 1634

KOBLENČEKI

samostojna slovenska in nemška korespondentinja, ter zmožna stenografijske strojepisije se takoj sprejme. — Golob et Ko. tovarna kem. izdelkov Ljubljana - Vič. 1638

POTNIK

za drobnarsko, galanterijsko in pletenjsko branšo, dobro vpeljan v Sloveniji in na Hrvatskem, se izče za večo galanterijsko tvrdko v Slovencih. v istem podjetju se rabljuje.

PRODAJALCA

za detailno trgovino v enaki branši; ponudbe naj se pošljajo na uredništvo časopisa. 1626

Razno:

za otvoritev dohčkanosnega podjetja, edenega te vrste v Sloveniji. Potrebna glavnica 50.000 K pod zelo ugodnimi izdelki. Ponudbe na upravo lista. 1639

**Viktor Horvat
pletarski mojster
Radovljica — Gorenjsko.**

Priporočam svoje pletarske izdelke kakor potne kovčge, košare, vse vrste mize, stole, cvetlične košare, mizice za ročna dela, kakor tudi vsakovrstne izdelke iz rafije.

Moji izdelki se dobivajo v Radovljici št. 24, v Ljubljani Stari trg št. 21, kjer se tudi vsa naročila sprejemajo. Trgovca na debelo znaten popust. Za obilna naročila se priporoča

Viktor Horvat.

Dobra pisarniška moč

se izče s šolsko izobrazbo, izurjena v strojepisu in računstvu.

Ponudbe s prepisi spričeval je poslati

Rudniškemu ravnateljstvu, Trbovlje.



Alfonz Breznik

bivši učitelj Glash. Matice zapis. izvedenec dež. sod.

Ljubljana, Kongresni trg 15 (pri nunski cerkvi)



Najslovitejši klavirji, pianini in harmoniji, Förster, Bösendorfer, Heitzman etc. na obroke in posodo!